

Franc Križnar

ŠTEFAN MAURI (1931–2014)

ŽIVOT I DJELO. POVODOM 90. GODIŠNJICE ROĐENJA

Sažetak: Slovenski, odnosno primorski skladatelj, zborovođa i glazbeni pisac-kritičar završio je čak dvije škole, višu i visoku. Nakon prvog stupnja Strojarskog fakulteta (u Rijeci, u Hrvatskoj, 1955.) djelovao je na tehničko-pedagoškom području u Anhovom, Ljubljani i Novoj Gorici. Ujedno se usporedno obrazovao na glazbenom području: završio je osnovnu, srednju i visoku školu te dostudirao kompoziciju na ljubljanskoj Glazbenoj akademiji (1962.-67., mentor mu je bio akademik Lucijan Marija Škerjanc). Svo to vrijeme bavio se pjevanjem, dirigiranjem, sviranjem orgulja i skladanjem. Iza sebe ima opširan i raznovrstan opus zbornih skladbi i popijevki, komorne i vokalne glazbe, kantata i sakralne glazbe. Većina njegovih vokalnih i vokalno-instrumentalnih skladbi pisano je za poeziju primorskih pjesnika. Njegov najdraži pjesnik bio je Srečko Kosovel. Njegov opus broji više od 140 radova, većinom tiskanih i izdanih u samoizdavaštvu.

Ključne riječi: skladatelj, zborovođa, glazbeni pisac-kritičar, pjevanje, dirigent-zborovođa, orguljaš

Uvod

O slovenskom skladatelju, zborovođi i glazbenom piscu-kritičaru do sada je bilo objavljeno samo nekoliko leksikografskih natuknica,¹ a najviše podataka o njemu možemo pronaći u monografiji iz 2011. godine.²

Među stotinom slovenskih skladatelja predstavljen je još dva puta: *Sodobni slovenski skladatelji/Contemporary Slovene Composers*³ i *Sto slovenskih skladateljev*.⁴ U te dvije publikacije Mauri je prikazan

kao stamen i čvrst Primorac: »[...] Da, čovjek zbilja ne može pobjeći od iskonskog sebe i svog izvora, tako ja ostajem stamen i čvrst Primorac. Cijela Soška dolina, odakle izvirem, puna je izvrsnih glazbenika: od A. Lebana i J. Kocijančiča preko S. Jericija i A. Ipavca do A. Nanuta, M. Munihha i M. Gabrijelčiča. O primorskoj muzikalnosti također možemo govoriti kao o nekoj našoj iskonskoj biti. Uglavnom najviše skladam vokalnu glazbu (popijevke, zborovi i mise) na tekstove primorskih pjesnika Kosovela, Gradnika, Gregorčiča, Šorlijeve, Zlobca i ostalih, te u zadnje vrijeme i instrumentalnu i komornu glazbu.

Za mene je baš Gradnikova poezija svojevrsni osnovni stvaralački izazov, pogotovo ako pri tome pomislim samo na izbor njegovih pjesama iz 1962. godine. Iz tog početnog uzora i izazova proizlazi moja kantata *Molitva za solista, zbor i gudački orkestar*. *Gradnik i njegova poezija su tvrdi i opori, tako su i moja glazba i muza*

¹ *Primorski slovenski biografski leksikon*, 10. svezak, Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 1984, str. 395-6 (tamo je Mauri upisan kao Mavri; op. avt.-FK!; B. Mar. = Branko Marušič) i *Enciklopedija Slovenije*, 16. sv., Dodatak A-Ž, Ljubljana: Mladinska knjiga, 2002, str. 129 (l. lo. = Igor Longyka).

² Križnar F. i Š. Mauri, *Biti sam (Avto)portret skladatelja Štefana Maurija*. Gorica – Kanal: Goriška Mohorjeva družba i Občina Kanal ob Soči, 2011.

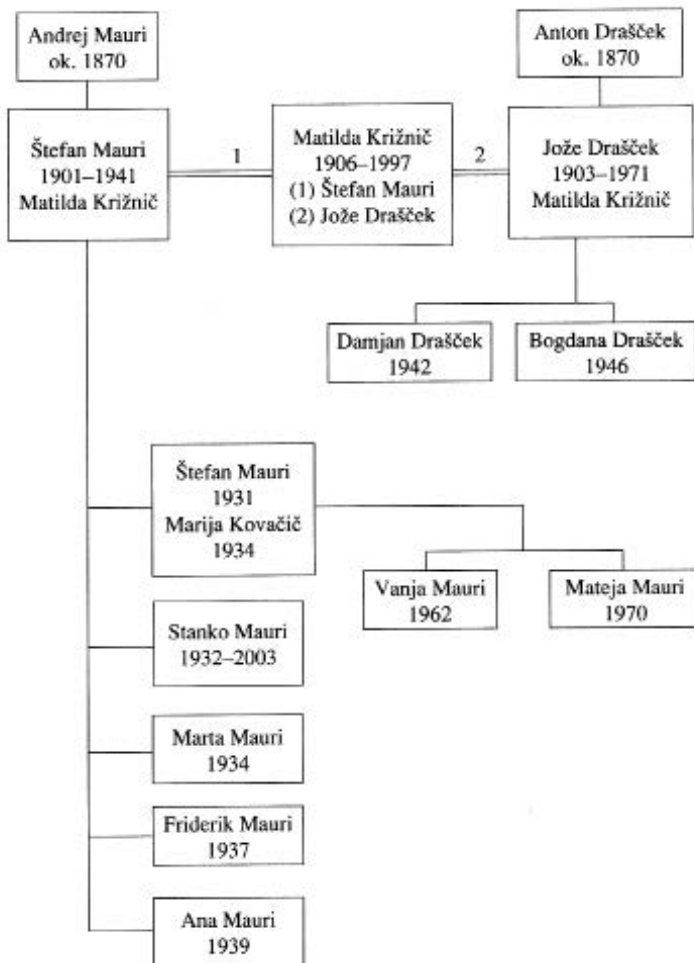
³ Križnar F. i T. Pinter. Ljubljana: Prešernova družba, Vrba, d. o. o., 1997, str. 150-1.

⁴ Isti, Ljubljana: Prešernova družba, 1997, str. 60-1.

Slika 1: Upis u knjigu krštenih župe sv. Martina u Avčama (danas čuva ž. u. u Ročinju; 11. 11. 2021. prosljedio župnik Jože Mikuš). Među prvima upisan je (prvi) sin Stefan-Stephannes M.

RODOVNIK DRUŽINE ŠTEFANA MAURIJA

Slika 2: Rodoslov obitelji Š. Maurija (za Slovensko rodoslovno društvo izradio Peter Hawlina).

tvrde i opore, takav je moj osjećaj. Možda je melodija moje glazbe u solističkim glazovima mila, ali sve što ju podupire i prati je 'između redaka' tvrdo i oporo; Gradnikovo, ako želite.

Udaljenost Avča od glazbenih centara uopće mi ne smeta. Povremeno odem na koncerte u Ljubljani, a blizu su mi i obje Gorice (na našoj i talijanskoj strani) koje imaju bogat glazbeni život. Tako da mi je,

unatoč životu u Avčama, glazbeni svijet i dalje otvoren i na glazbene događaje rado putujem. [...]»⁵

Život

Rodio se 29.⁶ rujna 1931 u Avčama nad Kanalom⁷ te je šest dana kasnije (4. 10. 1931) kršten u župnoj crkvi svetog Martina u Avčama. Maurijevu rodnu kuću domaćini su zvali »pri Movrnovih« (tadašnje adrese bile su Avče 59 i 54, danas je to broj 12). U brojnoj obitelji bilo je deset osoba: roditelji (majka i otac: radnik Štefan /1901.-1941./ i majka Matilda, djevojačko Križnič /1906.-1997.), petero djece, nono (=djed), teta sa sinom i nona (očeva majka). Od petero djece Štefan je bio prvoroden, nakon njega brat, odnosno drugi sin Stanko (rođen 1932.), koji je preminuo u SAD, treća je bila sestra, odnosno kći Marija (rođena 1934.), nakon nje treći brat – sin Mirko (rođen 1937.) i (druga) sestra, odnosno kći Anica (rođena 1939.). Majka je bila rođena u Avčama, a otac se priženio iz Vrtača, zaselka iznad Dolenjeg Loga, sela iznad Soče (između Kanala i Mosta na Soči).⁸ Š. Mauriju je prezime dugo predstavljalo problem: bio je Mauri, Maurič, Mavri.

Osnovnu školu pohađao je u domaćem kraju Avčama, srednju bravarsku školu u Anhovom (1947-50; u sklopu tvor-

nice *Salonit Anhovo*⁹), gdje se i zaposlio te potom u Ljubljani upisao *Tehničku strojarsku školu* (maturirao je 1952.). Nakon toga je u Rijeci upisao *Strojarski fakultet* (1952) i tamo završio prvi stupanj (1955). U to vrijeme je u Rijeci studirao i solo pjevanje, a nakon toga vratio se u Ljubljanu.

Svoje osnovno glazbeno obrazovanje Mauri je sticao već u Anhovom, odnosno u obližnjem Solkanu, gdje je učio klavir i teoriju glazbe. Usporedno je u Ljubljani studirao i glazbu na osnovnom i srednjem stupnju; najprije u *GS »Jožeta Moškriča«* i potom u *SGŠ*. Tu su mu predavali J. Gregorc, V. Mirk, dr. R. Hrovatin i M. Jurca pod ravnanjem tadašnje ravnateljice, poznate V. Jeraj. *SGŠ* nije završio jer je jednom već maturirao, i zato je na ljubljanskoj *Akademiji za glazbu* polagao prijamne ispite. Prije toga uzimao je privatne sate kod L. M. Škerjanca (1960.-62.). Na *AG* je počeo studirati 1962. godine. Njegov (glavni) mentor bio je ugledni slovenski skladatelj i glazbeni pisac te pedagog, akademik Lucijan Marija Škerjanc (1900.-1973.). Tamo je Mauri diplomirao (16. lipnja 1967.) iz kompozicije¹⁰ s diplomskim radom, vokalno-instrumentalnom kantatom *Oblaki življenja* (na tekst Srečka Kosovela) za soliste, zbor i orkestar.

Više godina je Mauri radio u tehničkoj pedagoškoj struci, od 1969. godine pa sve do umirovljenja 1995. godine. Najprije (1960.-62.) je bio zaposlen na poziciji vođe *Centra za strukovno obrazovanje* u Anhovom, nakon toga radio je kao učitelj tehničkih predmeta u *Centru strukovnih škola* u Ljubljani (1962.-70.) te u *Elektrogospodarskom školskom centru* u *Tehničkoj strojarskoj školi* u Novoj Gorici (1970.-1995.). Tamo je podučavao tehničke (stručne)

⁵ Križnar F. i Š. Mauri, *Biti sam*, 2011, str. 11-12.

⁶ U matičnoj knjizi rođenih matičnog područja Kanal (str. 14 pod rednim brojem 81 te potom 2. 4. 1960 prepisano matičnu knjigu rođenih na području Avče na str. 522 pod rednim brojem 81 – u vrijeme njegovog rođenja još nije postojala matična knjiga rođenih za područje Avča (u: *Posredovanje podatkov UE Nova Gorica* iz dana 13. 12. 2021, pohranjeno kod autora) kao Stefan Mavri, ocu Štefanu Mauriju-seljaku i majci Matildi Križnič-seljakinji u Avčama 59; rođenje prijavio Štefan Mauri. U rubrici *naknadni upisi i zabilješke* uz zabilješku o prepisu knjige upisano je da je brak sklopio s Marijom Kovačič u Kanalu, 26. 8. 1961.

⁷ Avče su naselje u općini Kanal ob Soči. Mjesto se nalazi kraj lokalne ceste Kanal-Kal nad Kanalom, 5 km sjeveroistočno od Kanala. Stariji izvori pišu da je ovdje postojalo naselje još u doba Rimljana, to jest između 1. stoljeća prije naše ere i 5. stoljeća naše ere.

⁸ Križnar F. i Š. Mauri, *tamo*, str. 15-16.

⁹ Cementara koju su vlasnici nazvali *Cementi Isonzo S.A.* prve količine cementa proizvela je 2. svibnja 1921. i to je datum koji se uzima kao rođenje tvrtke.

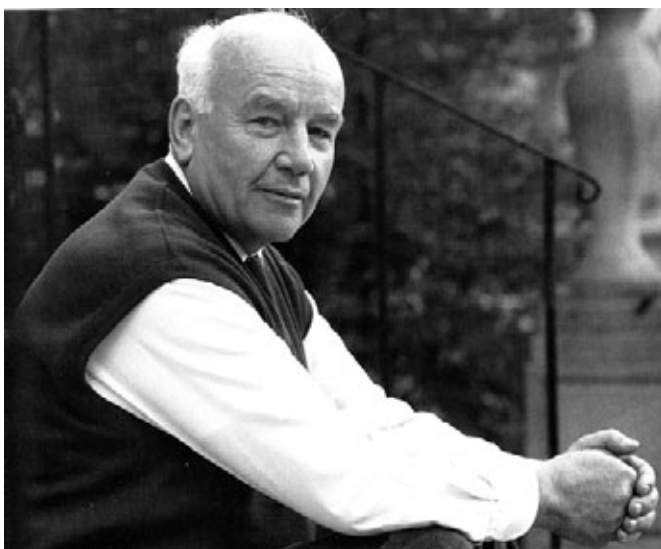
¹⁰ Gl. Kuret P. (ur.), *Akademija za glazbu 1919-1939-1989*. Ljubljana: AG, 1989, str. 91.

predmete i umjetnički odgoj. Godine 1969. objavio je jedan od prvih udžbenika te vrste s naslovom *Tehnologija obrade materijala, 1. dio: Rezni alati* (Centar strukovnih škola, Ljubljana, 1969.) te nakon toga i *Strojarske elemente* (Centar strukovnih škola, Ljubljana, 1971.).

U međuvremenu je Š. Mauri sklopio brak (28. 1. 1962 u Levpoj) sa suprugom Marijom Kovačič (rođena 1934.). Dobili su dvije kćeri: Vanju (rođena 1962.) i Mateju (rođena 1970.). Obje su glazbeno obrazovane i na neki način bave se glazbom, jednom od ljubavi njihova oca. Mauri je nakon bolesti preminuo u šempeterskoj Općoj bolnici »Dr. Franca Derганca« u Novoj Gorici 29. prosinca 2014., a pokopan je 31. prosinca 2014. na groblju u Avčama. Na ta vremena podsjeća nas Maurijev (auto)citat: »[...] zbilja sam obilježen kršćanskim etosom od najranije mladosti. To me intenzivno prati kroz život, i u mom opusu. ... Sad kad sam već u dubokoj starosti, neprestano se pitam: kako bi bilo kad čovjek ne bi imao vjeru i ne bi bio vjernik? ... Zato je meni vjera vrlo bitna i važan je dio moje unutrašnjosti. U pitanju je neke vrste druga dimenzija: hodam po zemlji, živim tu, zemlja mi daje sve, ali moja druga dimenzija je tamo, kod Boga, u onostranstvu [...].«¹¹

Maurijeva glazbena djela

Maurijevo stvaralaštvo, odnosno kompozitorstvo ponajprije proizlazi iz autorovog pjevanja i vođenja zbora. Započeo je kao pjevač u crkvenom zboru na koru sv. Martina u rodnim Avčama. Pjevao je i u zboru *Svobode* u Anhovom, kojeg je četiri godine i vodio, u zboru *Tehničkih srednjih škola* (u Ljubljani, kojeg je vodio zborovođa i skladatelj, legendarni Drago Korošec /1911.-1991./), zboru *Bazovica* u Rijeci, u *Primorskom zboru* »Vinka Vodopivca« u Ljubljani, u *Slovenskim madrigalistima*, u miješanom Zboru *Slovenske fil-*

Slika 3: Ljubljana, 26. 10. 1995., foto T. Pinter.

harmonije i *AG* (sve u Ljubljani); svugdje gdje se školovao te kasnije radio kao učitelj. Godine 1969. potaknuo je te bio suosnivač *Komornog zbora* u Novoj Gorici, kojeg je više godina (1970.-1987.) i vodio te s njim najviše postigao kao zborovođa: tri puta je nastupio na mariborskom natjecanju zborova *Naša pesem [Naša pjesma]*, te osvojio brončanu nagradu. Ujedno je vodio i muški zbor u obližnjoj Levpi (iznad Avča). Na međunarodnom natjecanju »C. A. Seghizzi« 1977. godine u Gorici (Italija) osvojio je 5. mjesto (u *polifoniji*¹²) i 3. mjesto na radijskom natjecanju slovenskih zborova. S tim zborom redovito je nastupao na reviji *Primorska poje [Primorska pjeva]*.¹³

¹² Višeglasje, mnogoglasje, takvo (polifono) pjevanje i/ili sviranje.

¹³ U drugoj polovici 60. godina prijašnjeg stoljeća u Primorsku su se vraćali mladi učitelji glazbe nakon završetka studija. Ustanovili su brojne zborove ili preuzeli vođenje postojećih zborova. Domaći okviri djelovanja su ih previše ograničavali, tako da su se najprije počeli povezivati te kasnije počeli sudjelovati s ostalim primorskim zborovima i zborovođama. S vremenom počeli su se sretati formalno i neformalno, a cilj tih susreta bio je ustanovljenje općepimorskog zborovskog pokreta. Veliki korak prema naprijed organizaciji se dogodio 6. rujna 1969., kada je tadašnji *Slovenski prosvjetni savez (SPZ)* sazvao vijeće primorskih zborovođa i zborovođa van granica Slovenije. Vijeće je bilo ključno, jer su na njemu predložili organizaciju zajedničke revije i prijedlog je na opće oduševljenje bio prihva-

¹¹ Križnar F., Nekrolog, pročitano na grobu Š. Maurija na groblju ž. c. sv. Martina u Avčama na sprovodu 31. 12. 2014. (tipkopis pohranjen kod autora).

U svom stvaralačkom, skladateljskom opusu, uz pjevanje, vođenje zborra i pedagoški rad, Mauri koristi u svojoj glazbi moderne glazbene oblike i sadržaje. Među njima posebno su zanimljive *Mala kantata* za muški zbor i orkestar (1968.), *Maša [Misa]* za zbor (1980.), *Agnus* (1981.) i *Sanctus* (1982.) za zbor i orkestar. Za zbor i orkestar je i *Smrt kurirja [Smrt kurira]* (na tekst Pavle Medvešček; 1979.) te *Molitev [Molitva]* (na tekst Alojza Gradnika; 1983.). Mauri je napisao i nekoliko kompozicija za *miješane, muške* i *ženske zborove* (na tekstove S. Kosovela, A. Gradnika i P. Medvešček) te nekoliko *popijevki* (na tekstove spomenutih i ostalih). Te i druge Maurijeve kompozicije bile su tiskane (objavljene) u časopisima *Naši zbori [Naši zborovi]* i drugdje, te snimljene i izdane na pločama, najčešće u samoizdavaštvu.

»Bijeli kruh« Š. Mauri je svo vrijeme zarađivao izvan glazbene struke. Bio je vođa centra za obrazovanje u tvrtkama *Anhovo, Telekomunikacije Pržan* u Ljubljani i *Tobačna tovarna [Tvornica duhana]* u Ljubljani, pomoćnik ravnatelja u *Tehničkom školskom centru* i predstojnik škole, učitelj stručnih tehničkih predmeta u *Automehaničarskoj školi* u Ljubljani (1962.-1970.), djelovao je u *Tehničkom školskom centru* u Novoj Gorici (od 1970. godine do umirovljenja), bio je učitelj umjetničkog odgoja u razdoblju usmjerenog obrazovanja u tehničkim i drugim srednjim školama u Novoj Gorici. Usporedno s tim bavio se glazbom te je ustanovio i vodio *Komorni zbor Nova Gorica* (1970.-1988.), vodio je *Muški zbor »Valen-*

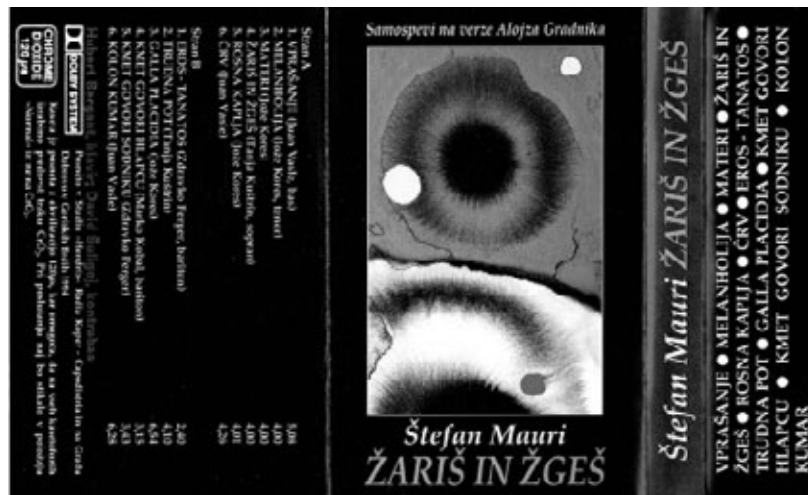
tina Staniča« u Levpoj te druge zborove. Ustanovio je *Orguljašku školu* u Novoj Gorici, te potaknuo ustanovljenje odjela glazbene škole u Podgori kod Gorice (Italija), koja je djelovala u okviru *Glazbenog centra »Emila Komela,«* učio je klavir, dirigiranje i druge glazbene predmete u *Orguljaškoj školi* u Novoj Gorici i u *Školi »Emila Komela«* u Gorici-Italiji idr.

Osim toga obavljao je razne funkcije: bio je član brojnih komisija na području školstva, koje su djelovale u okviru *Zavoda RS za školstvo*, bio je član komisije na zborovskim revijama *Primorska poje [Primorska pjeva]*, *Goriški zbori pojejo [Goriški zborovi pjevaju]* i dr., organizator raznih koncertnih nastupa zborova u Goriškom, član komisija na natjecanju Primorskih zborova na *Radiju Koper/Capodistria*, jedan od organizatora za vrijeme ustanavljanja *Udruženja zborova Primorske*, član komisije za odrasle zborove u *Udruženju zborova Primorske*, - član žirija međunarodnog natjecanja »C. A. Seghizzi« u Gorici (Italiji), surađivao je u organizaciji međunarodnog festivala za modernu glazbu *Kogojevi dnevi* u Kanalu ob Soči, pjevao je u zborovima *Slovenski madrigalisti, Slovenske filharmonije* (1962.-1970.) i dr.

U Maurijevom opusu na prvom je mjestu *glazba za zborove* (zbirke): zbirka pjesama za ženske zborove *Tiha so polja [Tiha su polja]* (1998.): *Dežek pada v polja [Kišica pada u polja]*, *Jesen, Pesem [Pjesma]*, *Žalostna deklica [Tužna djevojka]*, *Črne gosli [Crne gusle]*, *V samotnem polju [U samotnome polju]*, *Uspavanka, Molitev zahvale [Molitva zahvale]*, *Kurir, Balada, Sam i V pepelnični noči [U noći Pepelnice]*, zbirka pjesama za muške zborove *Sredi samote [U sred samoće]* (1998.): *Kraška vas III [Kraško selo III]*, *Truden, ubit [Umoran, ubijen]*, *Jesenski večer [Jesenja večer]*, *Kraška vas II [Kraško selo II]*, *Kraška vas I [Kraško selo I]*, *Vaška lipa [Seoska lipa]*, *Sonet smrti, Molitev zahvale [Molitva zahvalnosti]*, *Jesen, Gospod odgovori očem [Gospodin odgovara očim]*

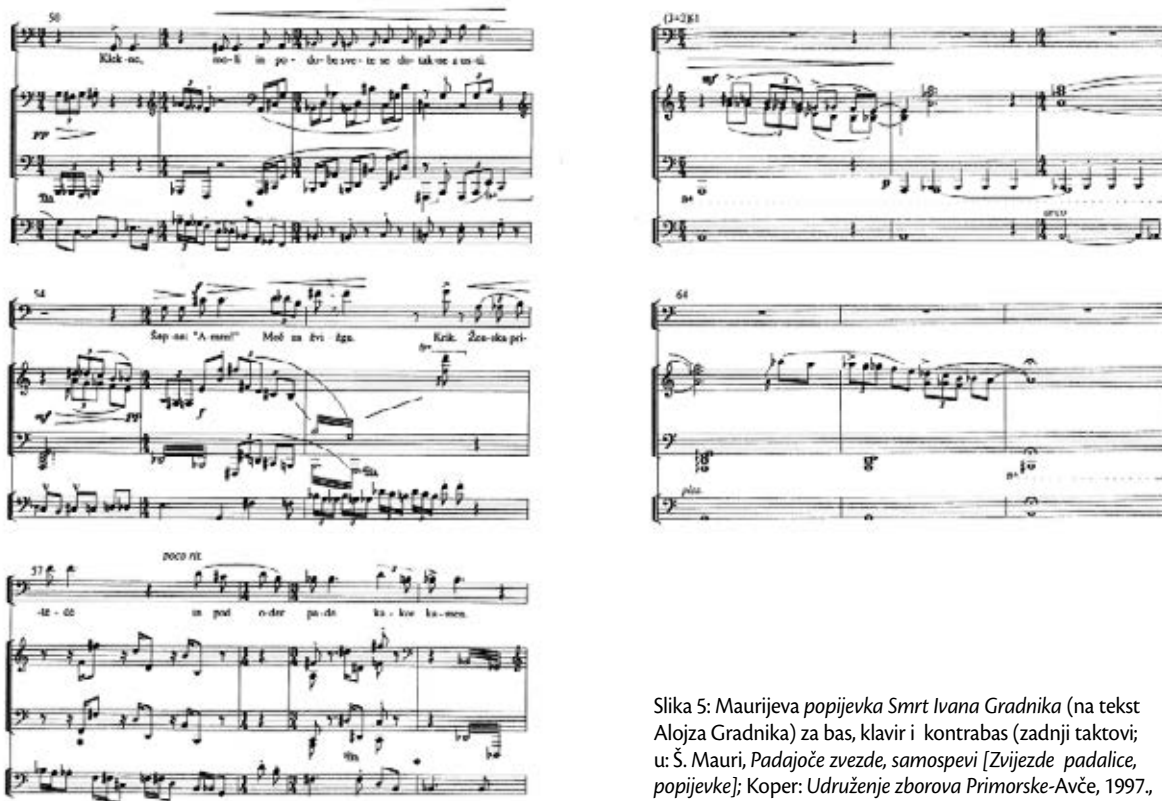
čen. Nakon toga uslijedili su brojni susreti zborovođa i prosvjetnih radnika. Uskoro je bilo ustanovljeno *Udruženje zborova Primorske (ZPZP)* koje je stručno povezivalo sve primorske zborove, bez obzira na granice. Nakon toga posao je bio olakšan, jer su organizacije *SPZ* u ime zborova van granica Slovenije i *ZPZP* u ime primorskih zborova lakše surađivale. *ZPZP* počela raditi punom parom odmah nakon ustanavljanja i već u prvih nekoliko godina djelovanja organizirali su brojne stručne seminare i vijeća. Tradicionalna godišnja proslava je 2021. godine obilježila svoje 51. izdanje.

ma], zbirka pjesama za miješane zborove *Mimo nas plove čas [Pokraj nas plovi vrijeme]* (1998.): *Hišica, ki je pod klancem [Kučica koja je pod padinom]*, *Balada, Bolečina [Bol]*, *Iz rosnega mra-ka [Iz rosnog mra-ka]*, *Vetri v polju [Vetrovi u polju]*, *Tiha misel zablestela [Tiha misao zablitala]*, *Tiha misel zablestela (uz pratnju flaute i klavira)*, *Sanctus, Amen, Ko zajočejo breze [Kad zaplaču breze]*, *Po srebrni mesečini [Po srebrnoj mjesecini]* idr. Među pojed-
 ninim pjesmama tu su i: *Ptička brega-rica [Ptica bregarica]* za ženski zbor (L. Z), *Po srebrni mesečini [Po srebrnoj mjesecini]* (A. G.), *Zadnja večerja [Posljednja večera]* za miješani zbor (L. Š.), *Bojim se, Vzljubil sem [Zavolio sam]* itd. U komor-
 noi glazbi, kojoi se najviše posvećivao u

Slika 4: Zvučna kazeta s Maurijevim popijevkama na tekstove A. Gradnika. Udruženje zborova Primorske, 1995.

zadnjem razdoblju svog stvaralaštva, tu su: *Trio Lintverjeve vragolije [Lintverove nepodopštine]* za klavir, violinu i violončelo, *Godalni kvartet [Gudački kvartet]* (2 puta), *Duo* za violinu i klavir, *Kontrasti* za klavir i kontrabas, *Tihožitje [Mr-tva priroda]* za flautu i klavir, *Tihožitje*

Slika 5: Maurijeva popijevka *Smrt Ivana Gradnika* (na tekst Alojza Gradnika) za bas, klavir i kontrabas (zadnji taktovi; u: Š. Mauri, *Padajoče zvezde, samospevi [Zvijezde padalice, popijevke]*; Koper: Udruženje zborova Primorske-Avče, 1997., str. 94-95).

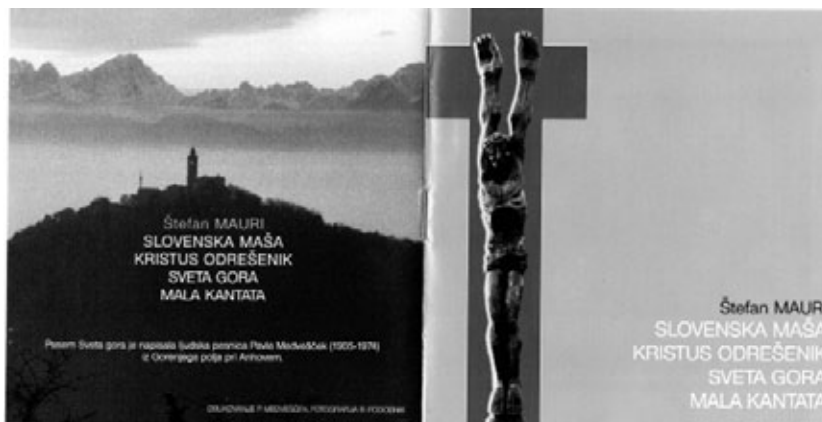
[Mrtva priroda] za violinu i klavir, *Simfonieta* za puhačka glazbala, *Skladba [Pjesma]* za (puhački) kvartet rogova, *Espressivo per organa e trombe*, *Fantazija* za orgulje, trubu, trombon i timpane, *Po stvarih h končnemu [Preko stvari do konačnog]*, *Duo* za kontrabas i klavir, *Poglarar na Olimpu*, *Spominjanja [Sjećanja]*, *Memento*, *Andante* za puhačke instrumente i timpane, kompozicija za puhački trio *Refleksija na poezijo [Refleksija na poeziju]* (*Tebi se predam [Tebi se predajem]*), *Tro quasi suite*, *Kvak med kvakami [Kvak među kvakovima]*, kompozicija za (francuski) rog i harfu *V soju sveč [U svjetlu svijeca]*, trio za violinu, violončelo i klavir *Misli v valovih [Misli u valovima]*, *Slišanje po Slovenski Benečiji [Slišanje u Slovenskoj Benečiji]*, kompozicija za tenor i puhački kvintet *Galla Placidia* (2005), kompozicija za dva kvinteta: vokalni i puhački *Vetri v polju [Vjetrovi u polju]* (2006) i dr.

U zbirci vokalne glazbe na prvom su mjestu *popijevke*: zbirka *popijevki* na tekstove Alojza Gradnika *Žariš in žgeš [Pališ i žariš]* (1993): *Vprašanje [Pitanje]*, *Melanholija*, *Materi [Majci]*, *Žariš in žgeš [Pališ i žariš]*, *Rosna kaplja [Kap rose]*, *Črv [Crv]*, *Eros tanatos*, *Trudna pot [Umorni put]*, *Galla Placidia*, *Kmet govori hlapcu [Seljak govori slugi]*, *Kmet govori sodniku [Seljak govori sucu]*, *Kolon Kumar*, *Sedem samospevov [Sedam popijevki]* (zbirka, 1994), zbirka *popijevki* na tekstove Ljubke Šorli Kadar *ciprese šumijo [Kad čempresi šume]* (1996): *Po njivah rumenih [Po njivama žutim]*, *Večerna pesem [Večernja pjesma]*, *Melanholija*, *Na Mengorah zvonit [Na Mengorama zvonit]*, *V bregu tiho in boječe [U brijegu tiho i bojažljivo]*, *Otožnost [Tugaljivost]*, *Kadar ciprese šumijo [Kad čempresi šume]*, *Pogovor z Bogom [Razgovor s Bogom]*, *Češnjev cvet [Cvijet trešnje]*, *Ti in jaz in tri leta življenja [Ti i ja i tri godine života]*, *Pogled na goriški grad [Pogled na gorički dvorac]*, *Na goriškem travniku [Na goriškoj livadi]*, zbirka *popijevki* na tekstove raznih

autora *Padajoče zvezde [Zvijezde padalice]* (1997): *Žalostna deklica [Tužna djevojka]*, *Med belimi krizantemami [Među bijelim krizantemama]*, *V pepelnični noći [U noći Pepelnice]*, *Sam*, *Moje gosli [Moje gusle]*, *Čas je minil [Vrijeme je prošlo]*, *Pot brez konca [Put bez kraja]*, *Jesenski ognji [Jesenje vatre]*, *V mraku [U mraku]*, *Večer je večer*, *Padajoče zvezde [Zvijezde padalice]*, *Zima*, *Harfa v vetru [Harfa u vjetru]*, *Ogenj [Vatra]*, *Trudna pot [Umorni put]*, *Kmet govori Bogu [Seljak govori Bogu]*, *Smrt Ivana Gradnika*, zbirka *Sedem samospevov [Sedam popijevki]* na tekstove Alojza Gradnika (1997): *Vprašanje [Pitanje]*, *Črv [Crv]*, *Kolon Kumar*, *Kmet govori Bogu [Seljak govori Bogu]*, *Kmet govori sodniku [Seljak govori sucu]*, *Kmet govori hlapcu [Seljak govori slugi]*, *Eros tanatos*, zbirka *popijevki* na tekstove Cirila Zlobca *Hiša očetova [Kuća očeva]* (2002): *Senik [Sjenik]*, *In na začetku je bila beseda [U početku bijaše riječ]*, *Hiša očetova IV [Kuća očeva IV]*, *Hiša očetova V [Kuća očeva V]*, *Pet človeških čednosti [Pet ljudskih vrlina]*, *Ta žlahtni sad ljubezni boli [Taj plemeniti plod ljubavi boli]*, *popijevka* za bariton i klavir *U Konu je šla [U Konu je išla]* (2005), *Judežev obup [Judin očaj]*, *popijevke* na tekst F. Balantiča *Judežev obup [Judin očaj]* in na tekst C. Zlobca *Ta žlahtni sad ljubezni [Taj plemeniti plod ljubavi]* itd. Od *kantata* tu su: *Pisma*, *sedam Gradnikovih pisama* za ženski zbor i sopran solo uz pratnju klavira, druga verzija uz pratnju puhačkih instrumenata, *Mrtvi vojak v tujini [Mrtvi vojnik u tuđini]* za četiri baritona i bariton solo uz pratnju puhačkih instrumenata, klavira, kontrabasa i timpana, *kantata Mesecc je vstal [Mjesec je ustao]* (2000.), *Oda materi [Oda majci]* na tekst Cirila Zlobca za bariton i komorni ansambl (2003.), *V temnem vrisku [U tamnom vrisku]* za djevojački zbor, sopran i tenor solo uz pratnju gudačkog orkestra, *Samota* (na tekst Cirila Zlobca) za alt i gudački orkestar, *Poslednje srečanje [Posljednji susret]* za sopran solo, ženski i muški zbor

uz pratnju gudačkog orkestra, *Tihožitje [Mrtva priroda]* za miješani zbor uz pratnju klavira i flaute (2002.), *Oblaki življenja [Oblaci života]* na tekst Srečka Kosovela za miješani zbor i simfonični orkestar, kantata *Sv. Gora* (na tekst briškog pjesnika Ludvika Zorzuta), *Ptička bregarica [Ptica bregarica]*, *Stabat mater*, kompozicija za dvostruke zborove, soliste uz pratnju orkestra, *Sv. Martin* za bariton uz pratnju violine i orgulja, kantata *Poslednje srečanje [Posljednji susret]* (2005.) i dr.

U opusu Maurijeve sakralne glazbe još su: *Sveta gora* (mala kantata, 1996.), *Slovenska maša Nadavški Mariji Snežni [Slovenska misa Gospi snježnoj iz Nadavča]*, mala kantata za miješani zbor uz pratnju orgulja i flaute s dodatnim ulaznim i izlaznim pjesmama za ženski, muški i miješani zbor (1999.), *Slovenska maša Kristus odrešenik [Slovenska misa Krist spasitelj]* za miješani zbor i soliste (sopran, alt, tenor, bas) uz pratnju orgulja (2001.), *Latinska maša za miješani zbor [Latinska misa za miješani zbor]* uz pratnju orgulja, *Maša za pokojne za muški zbor [Misa za pokojne za muški zbor]* uz pratnju orgulja (2001.), *Božje obličje [Lik Božji]* na tekst Alojza Gradnika za tenor uz pratnju klavira, violončela i klarineta, *Sveta gora*, mala kantata na tekst pjesnikinje Pavle Medvešček za sopran uz pratnju orgulja (1996.), *Slovenska maša [Slovenska misa]* za visoki glas uz pratnju orgulja, *Slovenska maša [Slovenska misa]* za ženski zbor, posvećena Mariji celjskoj, *Slovenska maša [Slovenska misa]* za muški zbor uz pratnju orgulja u čast sv. Andriji, *Misa za glas i orgulje, Misa*, posvećena sv. Andriji, *Maša Mariji celjski [Misa Mariji celjskoj]*, *Božje obličje [Lik Božji]* za visoki glas uz pratnju in-

Slika 6: CD, Vlastito izdanje, 2001.

strumenata (klarinet, violončelo i klavir; 2004.) i dr.

Bogat je i skladatelj diskografski opus:

kaseta: Štefan Mauri, 1994: 12 popijevki na tekstove Alojza Gradnika,

CD: Štefan Mauri, 2001: *Slovenska maša Kristus odrešenik [Slovenska misa Krist spasitelj]*, kantata *Sveta gora*,

CD: Štefan Mauri: 16 popijevki izdalo DSS, DVD: *Maša na sv. Gori [Misa na svetoj Gori]* (na tekstove A. Gradnika),

CD: u izdanju *Međunarodnog festivala moderne glazbe »Kogojevi dnevi«*: 12 popijevki na tekstove Ljubke Šorli.

Član stručnog i i cehovskog DSS postao je tek 20 godina nakon diplome iz kompozicije na ljubljanskoj AG; tad je predsjednik bio akademik Uroš Krek, jedan od bližih Maurijevih prijatelja. Očito je i u DSS imao »(ne)prijatelje?«.

Od nagrada i priznanja dodijelili su mu zlatno *Gallusovo odličje* za dugogodišnje zborovsko djelovanje, *Bevkovu nagradu Mjesne općine Nova Gorica* za posebna stvaralačka postignuća u umjetnosti i kulturi (1998.), nagradu za zbornu kompoziciju kategorije A (na tekst Franceta Balantiča) na 50-godišnjicu smrti pjesnika F. Balantiča, nagradu na međunarodnom natjecanju zborova »C. A. Seghizzi« za najbolju interpretaciju narodne pjesme koju je priredio skladatelj Ubald Vrabc Polka je ukazana [Polka je zapo-

Slika 7: U Ljubljani - u DSS s autorom, 3. 10. 2008.

vjeđena], drugo mjesto na radijskom natjecanju slovenskih zborova, prvo mjesto na natjecanju zborova u belgijskom Izegemu (1984.), odlikovanje *Slobode Republike Slovenije* za stvaralački opus (2003.), počasno građanstvo općine Kanal ob Soči (2010.) itd.¹⁴

Zaključak

Do 2011. godine skladatelj Š. Mauri sam je popisao (sav) svoj opus.¹⁵ U njemu navodi većinu ili skoro sva svoja (napisana i izdana) glazbena djela. Nabrojanih je »samo« 140 skladbi (između godina 1957. i 2011.); znači i neke od onih koje je dovršio još prije »službenog« završetka školovanja, odnosno studija kompozicije na ljubljanskoj AG. Po broju i kvaliteti njegovih djela možemo zaključiti da je autor ponajprije usmjeren ka vokalu: *popijevke*, *zborovi* i veća vokalno-instrumentalna djela (*kantate*, *mise*...). U tim djelima ispostavljeni su tekstovi primorskih pisaca i pjesnika. Većina njih nadrasla je lokalne okvire i danas pred-

stavljaju vrhunac slovenske poezije. U pitanju su tekstovi s potpisom Simona Gregorčiča, Alojza Gradnika, Srečka Kosovela, Pavle Medvešček, Ljubke Šorli, Cirila Zlobca idr. Maurijeva urođena primorska sklonost vokalu, zborovskoj pjesmi i tekstovima gore nabrojanih pjesnika, koji pišu o gorkim osjećajima primorskih ljudi i njih samih, udružile su se u svojevrsnoj simbiozi glazbe i

teksta u otpor prema svemu stranome. To se svakako najviše odražava u autorovom opusu. Spomenuti sadržaji odražavaju ljepotu i okretanje prirodi te u jedinstvu glazbene i literarne umjetnosti pobuđuju tužne misli i raspoloženja. Sve to usko je vezano uz razne uspomene i tome se glazba maksimalno podređuje: pjesnik i skladatelj u navedenim djelima djeluju jedinstveno u zajedničkoj umjetnosti dvaju umjetničkih disciplina.

U *popijevkama* Mauri najčešće spontano rješava prikaz poezije i glazbe. Njegovo izražavanje često je dinamično i nemirno te prelazi iz jednog raspoloženja u drugo. Njegove melodije penju se u širokim i zaokruženim lukovima. U melodijama pomno i često koristi kromatiku. Vokal je često asimiliran s pratećim klavirom i ostalim instrumentima. Unatoč tome što je Maurijeva (klavirska) pratnja naizgled jednakomjerno ritmična, ipak je dovoljno dinamična i isprepletena s vokalom. Često su izraženi alterirani (prateći) akordi. Za takav skladateljev izričaj karakteristične su i česte dvotaktne pauze u klavirskom dijelu. U pitanju je umjereno moderni glazbeni izričaj. Česte su potpune disonance kao suprotnost gore spomenutome. Tu možemo primijetiti tonalni sustav »crno-bijele skladateljske tehnologije« koji je u prividnom konsenzusu sa sadržajem, to su

¹⁴ Vidi internetsku stranicu DSS www.dss.si//mauri-stefan.html (Ljubljana; preuzeto 28. 11. 2021.). Te stranice sastavljaju autori-skladatelji vlastitim tekstovima, koji su svojevrsni popisi i upisi, te ih potom i sami ažuriraju.

¹⁵ Gl. Križnar F. i Š. Mauri, *Biti sam*, tamo, str. 129-219: Opus (popis nota s incipitima i tematskim kataloškim registrom).

boje, vjetar s burom ... Skladatelj je kompozicijski credo gustim tkanjem zvučnih mreža naglašava i rustikalnost. Pandan ili suprotnost tome su široki rasponi melodičnih linija i upotreba neregularnog ritmičnog dijeljenja (kvintole, sekstole ...). Vanglazbeni ili programski izazov – skladatelj poetičkoj težini dodaje i svoju vlastitu, glazbenu težinu te vrste opusa: težina života, skromnost, vezanost na (rodnu) zemlju i običaje. Možda se baš u tom nenamjerno približava glazbenom jeziku svog zemljaka Marija Kogoja?

Za razliku od ostalog Maurijevog opusa, zborna djela predstavljaju jednostavan glazbeni stil, posve drugačiji od stila popijevki. Tad je naime pisao većinom za amatere, entuzijaste. Ali ta jednostavnost zapravo nije nužno nekomplikirana, zapravo suprotno, jer kvalitetne izvedbe takvih dijela zahtijevaju promišljene i produbljene interpretacije. Sve to pokazuje skladateljevu sposobnost spontane inspiracije i uvjetuje izravno shvaćanje određenih *zborova*. Njemu kao pjevaču i zborovođi bilo je sve jasno što se tiče vrste i veličine zborova, što kako zvuči u *miješanom*, *muškom* ili *ženskom zboru*. Kod stvaralaštva te vrste često je pazio na raspoloženje libreta, tekstova, jer je i u zbornom opusu i u *popijevkama* usko vezan uz uglazbljenu poeziju. Redovito je pratio momente ekspresivnosti dramatike. Najčešće je baš zbog toga birao pjesnika i Primorca Srečka Kosovelu, predstavnika različitih pjesničkih stilova: impresionizma i ekspresionizma, zenitizma i nadrealizma, futurizma i konstruktivizma, dadaizma idr. Posebno je Kosovelova impresionistična, ekspresionistična i konstruktivistična poezija Mauriju nudila potrebne sadržaje i estetske osnove za izražavanje njegovih zvučnih, zborovskih ideja. Kosovelova poezija naime sadrži brojne glazbene izraze, ritmično i metrično je tako uređena da već sama po sebi glazbeniku postavlja svoje ogledalo. Skladatelj

je dodatno pronašao svoje stvaralačko razrješenje u domoljubnim stihovima. Proteže se i njegov odnos prema zemlji, od *popijevki* pa do *zborova*. Posebno u glazbi *zborova* osjeća se afinitet do Krasa i čovjekove egzistencijalnosti. Maurijeva glazba kao svojevrsni odsjaj poezije čvrsto je usidrena u gorčinu, mrak, sanjiv i oštar, mio i buran, umoran i kamenit sentiment boli i iskonske teškoće ugroženog čovjeka. Sve to je autor mogao izraziti jako iskonski, jer je često i sam bio glavni lik tih događaja i svjedočanstava. Maurijeva glazba je u tim slučajevima nadogradnja i dodatna vrijednost često citirane primorske i goričke poezije. Tu, u zbornom opusu Štefana Maurija, u pitanju je zvuk riječi i riječ zvuka, u pitanju je profinjeni glazbenik. On je, baš kao pjesnici i pjesnikinje, uspio zahvatiti vanjsku sliku svijeta i prenijeti ju u umjetnička, vokalna djela. Zato se u Maurijevim zborovskim kompozicijama često prepliću polifonija i homofonija. Povremeno se skladatelju starije generacije u zapise nota prikradu i posebni zapisi, začeci moderne glazbene notografije, grafika. Ali to i dalje nije modernizam u glazbi. Kao što je nekim Maurijevim *popijevkama* dodan kontrabas (kao drugi prateći instrument), što je svakako svojevrsna rijetkost u europskom prostoru, u zborovima se nalazi i (prateći) klavir. A možemo naći i druge (prateće) instrumente, često flautu.

U Maurijevom vokalno-instrumentalnom i sakralnom opusu možemo čuti svojevrsni nastavak ili čak kompozicijsku nadogradnju zbornih djela; to možda i predstavlja najlogičniji put skladateljevog stvaralačkog rasta. Skladatelj *zborovima* često dodaje orgulje (koje je i odlično svirao), a i jednog od dražih mu instrumenata, flautu. Ujedno ni u sakralnim djelima ne bježi od modernih zvučnih zapisa (*Slovenska maša nadavški Mariji Snežni [Slovenska misa Gospi snježnoj iz Nadavča]*, 1999.). Orgulje se pojavljuju i u opsežnoj i ciklič-

noj *Slovenski maši Kristusa Odrešenika [Slovenskoj misi Krista Spasitelja]* (2001.), komponiranoj za sve tradicionalne rečenice misnog¹⁶ ordinarija.¹⁷ Znamo nekoliko skladateljevih varijantnih djela. Takva je na primjer *Maša za pokojne [Misa za pokojne]* (2001.), koja se može izvoditi a cappella¹⁸ ili uz pratnju orgulja.¹⁹ Zadnja Maurijeva *Latinska maša za mešani zbor [Latinska misa za miješani zbor]* i orgulje posvećena je sv. Martinu, zaštitniku Avča i prva je koju je Mauri napisao libreto na latinskom jeziku. U tom slučaju je, kao što priliči stalnim dijelovima mise, u pitanju još jedno uglazbljenje tradicionalnog misnog ciklusa u pet dijelova: *Kyrie, Gloria, Sanctus, Benedictus* i *Agnus Dei*, dakle bez *Creda*.²⁰

Kao svojevrsnu notu finalis navodimo i Maurijeve instrumentalne kompozicije. U njih spadaju solistička i komorna djela. Skladatelj im se najviše posvetio baš u zadnjem desetljeću svog života i djela (2001. – 2014.). To je svaki put bilo povezano s akcijama i izdavanjem (tiska i diskografije) DSS (u Ljubljani) kao međunarodnog festivala moderne glazbe *Kogojevi dnevi [Kogojevi dani]* (Kanal ob Soči). U djela te vrste svakako spada *klavirski trio Lintverjeve vragolije [Lintverove nepodopštine]* za klavir, violinu i violončelo (2003.). U tom slučaju u pitanju je jedna najklasičnijih komornoglazbenih postava, koja u kompozicijskom smislu zbog prilično kontroverzne postave

instrumenata i nije najzahvalnije djelo u oblikovnom i sadržajnom glazbenom smislu. Osim toga programski oblik ... *nepodopština* nudi više kompozicijskih načina i rješenja te vrste: karakteristični uzorci koji se ponavljaju su odsjaj čudovišta u noći, a noć može biti i naše praznovjerje i mrak u duši. Programska osnova te skladbe svjedoči nam da se autor u njoj, u tom posebno ispostavljenom, uspješnom komornoglazbenom djelu, odlično snašao sa sva tri instrumenta koji se odavno pojavljuju u *klavirskom triju*. Priče o Lintveru potječu iz narodne predaje i dolaze iz susjednog Veneta i iz Avča. Zato baš spomenuta postava u partituri nudi brojne mogućnosti dinamičnog i agogičnog stvaralaštva te ujedno šarenu paletu mogućnosti izražavanja i nijansiranja u izvođenju Lintverovih nepodopština. *Puhački kvintet Spominjanja [Sjećanja]* u tri rečenice (Kanal ob Soči: vlastito izdanje, 2006.) zapravo proizlazi iz skladateljevog studija na ljubljanskoj AG (1962.-67.; *Andante, Largo-mesto, Allegretto*). Mauri je njegovu 2. rečenicu posvetio kolegi i zemljaku Marijanu Gabrijelčiču, kolegi na AG i suosnivaču *Kogojevih dnevnov [Kogojevih dana]* u Kanalu ob Soči. Njegova prva izvedba bila je na još jednoj aktivnosti DSS, na *Noći slovenskih skladateljev [Noći slovenskih skladatelja]* (Celje, 2005.): »Doživljenog u ponoći nitko te ne može lišiti, iako je u prošlosti, zauvijek je pospremljeno, možda na najsigurnijem mjestu iz kojeg te nitko ne može potjerati. Spominjanja [Sjećanja], kompozicija za puhački kvintet²¹ uokvirena je u formi kompozicijskog stvaralaštva mog studija kompozicije kod poznatog profesora L. M. Škerjanca na ljubljanskoj AG.«²² Maurijev glazbeni opus instrumentalne glazbe dostiže ili čak prestiže onog vokalnog i vokalno-instrumentalnog. To se odnosi i na vrijednovanje skladateljevog stvaralaštva. Ono je s

¹⁶ U pitanju je glazbeni oblik (a ne obred, ritual), ciklus, koji zahvaća obredna pjevanja kršćanskog bogoslužja, posebno pjevanja njegovog obaveznog, stalnog dijela.

¹⁷ Vrsta pet dijelova *mise*, koji se unatoč razlikama između praznika u crkvenoj godini nikad ne mijenjaju: *Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus* i *Agnus Dei*.

¹⁸ Bez pratnje.

¹⁹ Za nju autor je napisao: »... Misa neka se ne izvodi s eksterjalizacijom zvučnog izraza, nego s produbljivanjem zvučnog izrazno-duhovnog sadržaja ...« (u: Križnar F. i Š. Mauri, *Biti sam*, tamo, str. 121).

²⁰ Prvi put se izvodila u inozemstvu, u tourskoj katedrali u Francuskoj; sa solistima i članovima *Miješanog zbora Hrast* iz Doberdoba i s dirigentom Hilarijem Lavrenčičem.

²¹ Postava: flauta, oboa, klarinet, rog i fagot.

²² V: Križnar F. i Š. Mauri, *Biti sam*, tamo, str. 122.

Slika 8: Obitelj Š. Maurija 2008. godine (s lijeva na desno, kći Vanja, žena Marija, Štefan M. i kći Mateja; (foto T. Pinter).

jedne strane mjerljivo prestižnim (slovenskim i stranim) izvođačima, te je dodatno poduprto tiskanom izdanjima skladateljevih partitura. S te je strane Mauri bio najplodniji baš u zadnjem desetljeću svog života i djelovanja. Većina njih izašla je u samoizdavaštvu, a oblikovao i ilustrirao ih je većinom Pavel Medvešek.

Umjesto finala: *koda*²³

Unatoč tomu što sam Štefana Maurija poznavao nekoliko desetljeća, i dalje mi ostaje zagonetka; u životnom smislu te u smislu i pregledu njegovog (glazbenog) opusa. Najdvosmislenija je slika Štefana Maurija kao osobe. S jedne strane u pitanju je osoba koja se okreće prirodi i zemlji, a s druge je strane rafinirana i osjetljiva. U njemu pronalazimo nekakav antagonizam između prirode i duhovnog, između jedne (lijeve) i druge (desne) ideje. Bio je tvrdoglav, direktan te je često i rado rekao bobu bob, a popu pop. Možda se u toj tezi skriva dio objašnjenja njegovog često prisutnog (samo) prijekora zbog nepopularnosti kod kuće, u rodnim Avčama. Biti sam?

I njegov je (glazbeni) opus pri tome podijeljen: na programsku i apsolutnu glazbu. Jedan i drugi su čvrsto usidreni u umjetničkom egzistencijalizmu, koji uvijek raste iz Maurijeve rodne zemlje i umjetničke duše. Možda se i zbog toga skladatelj ustrajno, i toliko dugo, bavio ovostranim i

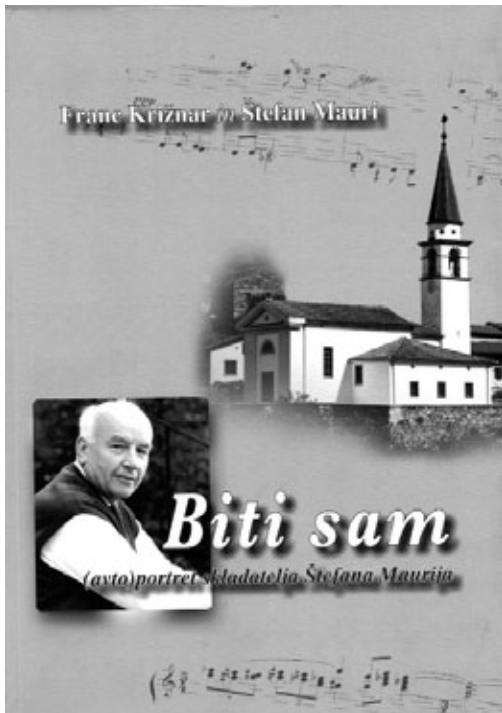
KONCERT V LJUBLJANSKI STOLNICI SVETEGA NIKOLAJA
ponedeljek, 3. november 2008 ob 20.00 *slovenska premiera*
VSTOP PROST PROSTOVOLJNI PRISPEVKI

Štefan Mauri
Latinska maša svetega Martina
Kantata "Meč, ki deli"
v izvedbi slovenskega mešnega pevskega zbora
HRAST iz Dobernolaba
dirigenta: Hilary Laverselli
solisti: Zlatica Perger (bariton)
Katarina Jara (sopran),
Gregor Klančič (orgla)
Orkestar 2. Aole koncerta
Bruckner,
Brahms,
Prokofjev,
Mozart,
Dighezzan,
Schubert,
Rohmannoviz,
Vivaldi,
Mendel.

Slika 9: Letak za Ljubljano, 3. 11. 2008.

²³ It. Coda = »rep«, [još jedan] završni dio, kao sažetak ili osvrt na prethodno izloženi materijal (u finalu).

Slika 10: Križnar & Mauri, BITI SAM, Goriška Mohorjeva družba i Općina Kanal ob Soči, 2011.

Slika 11: Obiteljski dom Maurijevih u Avčama danas

onostranim. Možda je i u tome »spiritus agens« njegove životne sile. Svo vrijeme u njemu je bila prisutna izvorna kršćanska misao i suprotnosti koje često nemaju nikakvu vezu s njom; kad je u pitanju Maurijev osjećaj, osobni odnos prema društvenoj okolini. Tu mislim i na (brojne) nepravde koje su mu se dogodile, među njima i općenite nepravde, kojih je u užoj okolini iz koje je dolazio i odlazio na slovensku i međunarodnu (glazbenu) scenu bilo mnogo

Možda je to bio svojevrsni azil ili prijelaz u onostranstvo? Tu je bio u prednosti njegov izvorni kršćanski etos kojeg je Mauri elokventno izražavao. On je Mauriju najavljavao izlaz iz patnje. Možda mu je i vlastita umjetnost bila utilitaristička? Svakako u njegovom duhovnom i nematerijalnom pogledu: Mauri kao umjetnik stalno se bori protiv nepravde: od one osobne pa do nepravde prema čovječanstvu. Zato i nije pripojen (nijednoj) ideologiji. On je kozmopolit u svojevrsnom mikro-svijetu.

KRATICE

- AG Glazbena akademija (u Ljubljani)
- CD Compact Disc (= kompaktni disk)
- DSS Društvo slovenskih skladatelja (u Ljubljani)
- DVD Digital Video Disc = Digital Verstaile Disc (= digitalni medij za pohranjivanje podataka: DVD-Video, DVD-Audio, DVD-Rom, DVD-Ram itd.)
- FK Franc Križnar (= autor)
- GŠ Glazbena škola
- RS Republika Slovenija
- SGŠ Srednja glazbena škola (u Ljubljani; danas je to KGBL = Konzervatorij za glazbu i balet Ljubljana)
- SPZ Slovenski savez prosvjetnih radnika
- UE Upravna jedinica
- ZPZP Savez zborova Primorske (u Kopru)

IZVORI I LITERATURA

Arhivski izvori:

Leksika:

Enciklopedija Slovenije. 2002.:

16. sv., Dodatak A-Ž, Ljubljana: Mladinska knjiga.

Križnar F. i T. Pinter. 1997.:

Sodobni slovenski skladatelji/Contemporary Slovene Composers, Ljubljana: Prešernova družba, Vrba, d. o. o.

Križnar F. i T. Pinter. 1997.:

Sto slovenskih skladateljev Ljubljana: Prešernova družba.

Primorski slovenski biografski leksikon. 1984.:

10. svezak, Gorica: Goriška Mohorjeva družba.

Križnar F. i T. Pinter. 1997.:

Sto slovenskih skladateljev Ljubljana: Prešernova družba.

Literatura:

Križnar F. i Š. Mauri. 2011: *Biti sam*. (Avto)portret skladatelja Štefana Maurija. Gorica-Kanal: Goriška Mohorjeva družba in Občina Kanal ob Soči.

Kuret P. (ur.). 1989.: *Glazbena akademija 1919.-1939.-1989*. Ljubljana: AG.

Kuret P. (ur.). 1989.: *Glazbena akademija 1919.-1939.-1989*. Ljubljana: AG.

Kuret P. (ur.). 1989.: *Glazbena akademija 1919.-1939.-1989*. Ljubljana: AG.

Kuret P. (ur.). 1989.: *Glazbena akademija 1919.-1939.-1989*. Ljubljana: AG.

Kuret P. (ur.). 1989.: *Glazbena akademija 1919.-1939.-1989*. Ljubljana: AG.

Kuret P. (ur.). 1989.: *Glazbena akademija 1919.-1939.-1989*. Ljubljana: AG.

Internetski izvori:

Internetski izvor 1: www.dss.si/mauri-stefan.html (Ljubljana; preuzeto 28. 11. 2021.).

Internetski izvor 1: www.dss.si/mauri-stefan.html (Ljubljana; preuzeto 28. 11. 2021.).

Internetski izvor 1: www.dss.si/mauri-stefan.html (Ljubljana; preuzeto 28. 11. 2021.).

Internetski izvor 1: www.dss.si/mauri-stefan.html (Ljubljana; preuzeto 28. 11. 2021.).

Drugo:

Posredovanje podatkova in poznejši vpisi in znamenbe. U: *UE Nova Gorica* br. (izdaje) 021-372-/2021-6231-7 dana 13. 12. 2021., pohranio autor).

Križnar F. 2014: Nekrolog, pročitan na grobu Š. Maurija na groblju ž. c. sv. Martina u Avčama, na sprovodu 31. 12. 2014. (strojopis, pohranio autor).

Križnar F. 2014: Nekrolog, pročitan na grobu Š. Maurija na groblju ž. c. sv. Martina u Avčama, na sprovodu 31. 12. 2014. (strojopis, pohranio autor).

Križnar F. 2014: Nekrolog, pročitan na grobu Š. Maurija na groblju ž. c. sv. Martina u Avčama, na sprovodu 31. 12. 2014. (strojopis, pohranio autor).

Križnar F. 2014: Nekrolog, pročitan na grobu Š. Maurija na groblju ž. c. sv. Martina u Avčama, na sprovodu 31. 12. 2014. (strojopis, pohranio autor).

Križnar F. 2014: Nekrolog, pročitan na grobu Š. Maurija na groblju ž. c. sv. Martina u Avčama, na sprovodu 31. 12. 2014. (strojopis, pohranio autor).

Križnar F. 2014: Nekrolog, pročitan na grobu Š. Maurija na groblju ž. c. sv. Martina u Avčama, na sprovodu 31. 12. 2014. (strojopis, pohranio autor).

Opus 1 – V pepelnični noći

(Simon Gregorčič) – 1957

Skladba za 4-gl. ženski zbor in klavir; izdalo Združenje pevskih zborov Primorske, registrirano pri Ministrstvu za kulturo RS pod št. 415-1418/97 dne 15. 12. 1997.

Slika 12: Primer incipita, tj. popisa Maurijevih nota s tematskim kataloškim registrom (u *Biti sam*, 2011., str. 131).

Opus 2 – Jesenski večer

(Srečko Kosovel) – 1963

Skladba za moški zbor; izdalo Združenje pevskih zborov Primorske, registrirano pri Ministrstvu za kulturo RS pod št. 415-1418/97 dne 15. 12. 1997.

Slika 13: Primer incipita, tj. popisa Maurijevih nota s tematskim kataloškim registrom (u *Biti sam*, 2011., str. 131).

Slika 14: Obiteljski nadgrobni spomenik